

Βεράριη 23-10-1996.

Παρακαταίς ἐν τῷ 'Θεῷ' Θεοφάνη-Ι. Αὐτοζουδία.

ἡ ἱερὰ Γραμματεία Γεννηθῶν. Παρακαταίς 1-VI-1988.

— Ἀσματικὴ ἱερὰ Ἀκολουθία μετὰ Παρακαταίκοῦ Κανόνοσ. ὑπὸ ἱερέως Γεωργίου Ἱ. Γραμματεῖα. 1988.

12/3

-144-

— Ὑπὸ Ἱερέως Γεωργίου Ἱ. Γαλαριᾶ.

— Ἱερὰ Ἀποστολὴ.

Εἰς τὸν Ὅσιον καὶ Ἀποστολὴν,

Θεοφάνη, τῆς Λιχριανῆς,

τοῦ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀγρίῳ, Νεοῦ Αὐτοῦ κυμένου.

— Ἡ Ἱερὰ αὐτὴ Ἀποστολὴ, ἔνταίης (6^η) κατὰ εὐχὰν
ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ποιητῆς, ἐγγραφεῖται δὲ ἐξ ὁλοκαλή-
ρου - ἰὸς πρὸς τὸ περικείμενον - εἰς τὴν προσκολλητὴν ἐν
τῇ ἑαυτοῦ πικρᾷ δέσει, ἐμὲ μὲ τῆς Πατριάρχης τῆς
Κωνσταντινουπόλεως - ὁστένης γραφῆς εὐλαχίου ὑπάρχοντος
τῶν δὲ, αἱ παραδόσεις αὐταὶ ἐξέπεσαν παρτελῶς, ἀπὸ τὰ
μέσα τοῦ κ' αἵματος. Περὶ χάριτος καὶ ἀνέκδοτος οὖσα
ἔστι. Ἀφιεροῦνται εἰς τοὺς 13' (12) πρὸ ἐμοῦ
ἡμετέρας - ἐκτῶν αὐτῶν γούρων - καὶ ἔτι τυχεῖαν ὁ 13'
ὁ Βενιαμὴν τῆς εὐσεβείας. Εἰς τοὺς ἐπιφύτας σὺν-
μερον· ἐνστράτιον καὶ Μυσεῖον Ἱω. Μαμαρκοῦ καὶ εἰς τοὺς
ἀποχόνους αὐτῶν τε καὶ ἐμοῦ· εἰς μηνύσαντες δὲ, τῶν ἀ-
ποφασιστῶν: Μαρίας Δημητρίου Παύλου (εὐδὲν αὐτῆς),
Γεωργίου (ἐκβ. τῷ 1918, ἔτην 14) οὐ καὶ τὸ ἔσχατον γένος, ἰὸς
καὶ τῶν: Δημητρίου, Δημητρίου, Παύλου, Γεωργίου, Γου-
κελάς καὶ αὐτῶν, πρὸ αὐτῶν ἀδελφάντων γνησίων.

Ὁ Ποιητὴς Γαλαριᾶ

— 2 —

Γεωργίου, ὁ Λιχριανῆς.

Εν τῷ Μικρῷ Ἐπερινῷ.

Ἐν τῷ «Κύριε ἐκείρατα...» ἱερωμὴν εἰχέλους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ
ἐξ ἧς Προσέμοια.¹ — Ἦχος Α'. «Παύνημοι μάρτυρες...»

— Θεόφρονες, ὅσκι ὁμοῦ μετὰ τῆς συμβίου σου, παρδνηκῶς
καὶ ὡς ἄγγελοι ἀγνῶς βιώσατε· ἡνὲν εὐερίαν πᾶσαν, τοῖς
πρωταῖς ἐνείματε· τὴν ρῆσιν τοῦ Κυρίου τηρήσατες ὅν
καὶ πρεσβεύσατε· δωρονδῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἡνὲν εἰρή-
νην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

— Προσετάται γέγονατε πτωχῶν, ἀρεταῖς προσκυμένοι,
ἐν Μεγαλῷ τῇ εὐφρίᾳ σου, πατήρ Θεόφρονες· παρδνηκῶς βίον
εὐσεβῶς ἐκλήσατε καὶ εὐχήμα τῶν ἁγγέλων ἐνδύσατε
Χριστῷ πρεσβεύοντες· δωρονδῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
ἡνὲν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

— Ὡς ἄγγελοι ὡρίστη ἐν γῇ, ζήλος ἀγίολεκτον τῶν
μοναζόντων ἀγαθίσμα, πτωχῶν ἢ πρῶτοια· Παραδείσου
πύλαι καὶ ὑμῶν ἠνεύνησαν, εὐκλήτορες ἐν τούτῳ γενο-
μενοι διὰ μὴ παύσητε· τὸν ἑωτῆρα ἰπετεύοντες, ἡνὲν
εἰρήνην, δύναι καὶ τὸ ἔλεος.

— Θεόφρονες, ὅσκι, ποιμὴν μοναστῶν γέγεννησαι, ὁ τῶν
εἰκόνων ὑπέρμαχος καὶ ὑπερόριος· ἐν τῇ νήσῳ ἡρώδης,
ἐνδο καὶ παρέδοκας τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ καὶ ἑωτῆρι σου
ὡ καὶ ἐκέλευ· δωρονδῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἡνὲν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

¹ Ἡ ἑωτῆρα ἰπετεύοντες, ἡνὲν Τυπικὴν διάταξιν, ἡνὲν θ' Ἰσακίου (9).

- 146 -

- Δόξα... » Ὁμοιον.

- Θεόφανες, ὅπως ἐσεβῶν, ὁδηγὸς γεγνησθαι,
 ἔκονομαίχων ὁ ἑπερχος πλετῶν τὸ ἐτήριγμα. τῶν εἰκό-
 των ἁγίου φίλος καὶ ὑπέρμαχος, Χριστοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ
 σύμπαντος, ὃν νῦν ἰκέτευε· διορηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
 ἵν' εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος

- Καὶ νῦν... » Ὁμοιον.

- Εἰκόνα σου ἐνθάπου, Ἀγνή, προσκυτῶν ἠσπάζετο,
 ὁ Θεοφάνης ὁ ὅσιος, ὃν ὑπερόριος· καὶ κατέχων ταύ-
 την, ὥς οὐ παρέδωκεν, τὸ πνεῦμα τῷ τῷ σου, Πανάρχαντε,
 ὡ καὶ πρεσβῆτι νῦν· διορηθῆναι τοῖς τιμῶσι σε,
 ἵν' εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

» Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμεια

» Ἦχος πλ. δ'. « Ὡ τοῦ παραδόξου δαύματος... »

- « Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας Χριστοῦ, ... » (Δίε)

- « Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, ὑπερρείας πικρίας, ... »

- « Ὅπως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, ... » Μετὰ τῶν εἰκόνων Στίχ.

- Δόξα... καὶ νῦν, ---- Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

- « Δεῦρε ψυχῇ μου στενάζουσα, ---- »

» Τῷ τῷ ταῦτα, εἰς τὸν ἑπερχόν ἡμῶν ἐρηλῆς τοῦ Θείου.

12^η Μαρτίου. Σελὶς 48, Μηναιίου· Ἀποστ. Διακονίας.

» Τὸ « Νῦν ἀπολύεις... » Τρισάγιον. κ.λ.π.

» Ἀἰσωτυτίκιον.

» Ἦχος πλ. δ'. « Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, ... »

- Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, ἐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος.
 ἡμῶν μονασίων ἡ καλλιή, εἰς λαμοδράμην ἰνδύεις ὅσιον
 σκῆνωμα. Θεόφανες σοφέ, ὑπὲρ εἰκόνων ἁγίων ἡγήσας,
 θεία δύναμις ῥυσθεῖς. Πρεσβῆτε, Χριστῷ ὡς Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
 χὰς ἡμῶν. -

» Ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις.

- 4 -

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προσημαπὸν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ... εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκείρα-
ξα... ἱστῶμεν στίχους 5' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐκ τῆς Προσόμοιας:

Ἦχος β'. «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε γενεῶν...»

— Ὡς δὲ οἰκουμενῆς ὁ φωστὴρ, τῆς ὁρθοδοξίας προστάτης,
τῶν μοναχῶν ὁ καρτὴρ, πλοῦτον δὲ σοῦ ἅπαντα ὡσεὶς διέ-
νemas· σοῦ συμβία συμπράξασα, ὀρχήσων τὸ εἶημα,
βίον τὸν ἐπίχαλον ἀγνῶς ἱπρήσατε· Ὁεῖε, Θεόφανες πάτερ,
Κύριον Χριστὸν τὸν βωλήτορα, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, ἰκέλευε. —

Ὁμολογ.

— Ὅτε τῶν εἰκόνων διωγμὸς, καὶ ἐκονοκλασίαι κατέσταν
ταὶ σεβασμίας μορφάς, Πάτερ εὐ Θεόφανες, ἀνδρὲς διήλυ-
χθας· τῶν εἰκόνων ὑπέρμαχος προστάτης ἱεράτης, βίον δὲ
Ἀρμένιος ἱερεὴν συνέκλινεν· ὥς καὶ ὑπερόστος ἡρώδης
καὶ ἐν βασιλεύει τὸ πνεῦμα, τῷ Θεῷ παρέδωκας, μακάριε. —

— Πλοῦτον διανείματε φθαρτὸν, εἰς τὴν ἐντολήν τοῦ
Κυρίου ἐπιταλοῦντες πιστῶς, πλοῦτον τὸν αἰώνιον σοφῶς κερ-
δίσατε· καὶ τὸ εἶημα ζῆλωσαντες, ὀρχήσων τὸ θεῖον, μετὰ
τῆς συμβίου σοῦ, ἀγνῶς τιμήσατε· Πάτερ, σοῦ τὴν μνή-
μην τελοῦντας, σὺλῃσαι Κύριον δοῦναι καὶ ἐμῶν πταισμά-
των τὴν εὐχάρισιν. —

— Ἔχομεν προστάτας κραταιοὺς, οἱ τὴν βασιλοῦσιν αἰκούν-
τες, τοὺς ἐπισκέπτας ἡμῶν, ἐκλήνομα δεόμενοι ὑπερορίου γάρ·
Θεοφάνους ὁσίου, εἰκόνων τῶν ἁγίων, φίλον καὶ ὑπέρμαχον
ἁμαρτιμάχον· ὥς καὶ τὴν βωλήν καὶ ἁγίαν, τῆς
Παναγίας εἰκόνα, τὴν θαματοργούσαν ἐν τοῖς πέρασιν. —

κ' Ηχος ὁ αὐτός. - Δόξα...

- Τῆς εὐσεβείας κανὼν καὶ ὀρθοδοξίας διδάσκαλος.
τῆς ἐκκαθείας φωστήρ καὶ στόλος ὡφείης ἀκαλόγητος.
ῥῶν ἐνδεῶν καὶ ὀρφανῶν ὁ ὠκεανός, τῶν μοναζόν -
των ὁ ποιμήν, πᾶτερ Θεόφανες.

Τὰς Λεοντίου κακοδοξίας, ἀντίρρητας εὐδαρῶς, ὁ
τῶν εἰκόνων ὑπέρμαχος· πρόσδεξαι ὑμνωδίας καὶ
δερμάτων ἱκεσίας, καὶ τῷ Δεσπότη Χριστῷ τῷ Θεῷ,
Πάτερ, ταύτας προσάγαγε. -

- Καὶ νῦν, ... β' ἤκου.

- Ἐν τῇ θαλάσῃ ἐν ὁλίῃ ἐνέβαλον, τὴν σεβασμίαν εἰκό -
να σου Ἀρχαντε· ἐκ τῆς θαλάσσης ἀγαλλιῶντες λαύην
παρέλαβον, ὅτε ἐν τῷ ὄρμῳ κατέπλυνεν, οἱ τοὺς σαγήνας,
ἐν τῇ ἀκτῇ καταστίζοντες. Ἀναδείχνησα ἡμῶν ἡ προστά -
τις, ὁ φύλαξ ἀποδημιούντων καὶ τῶν πλεόντων συμπλοηγῶν.

ὦ Μητὴρ τῶν πιστῶν, καματωμένης, ἀδιαλείπτως τὸν
σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν κατέπευε, ἐλεῆναι, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

κ' Εἰσόδος. - Φῶς ἰαρόν.

κ' Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
α'. - Δοξίας Δοξαζομένων τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1).

- Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, ...

β'. - Δοξίας Δοξαζομένων τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ε' 15 Κ. 5' 1).

- Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, ...

γ'. - Δοξίας Δοξαζομένων τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. δ' 7).

- Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ...

κ' Ζήτει ταῦτα ἐν ἑσπερινοῖς Ὁσίων. (Μηναιὸν Ἰανουαρίου. 147 ε.)

Σημ. Ἡ ὑπὸ τὴν αὐτὴν διάταξιν, τηρεῖται, ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου συμπέσῃ ἰσὺς
Τριωδίον· ἄλλως ἀκολουθεῖται, ἡ ὑπὸ τὴν διάταξιν τῆς Θ' Μαρτίου, τῶν 40 μαρτ.

Εἰς τὴν Διὸν.

ἢ Ἰδιόμελα.

Ἦχος Α΄.

Τὰς ἀρετὰς σου, ὅς ἐ πάτερ, ἐν βίῳ τίς διηγήσεται;
τὴν σωστικὴν, τὴν ἀσκητικὴν, τὴν ὑποτακτικὴν. τὴν ἐλεημοσύνην,
τοὺς μαχίλους, τὴν προσευχὴν; τοὺς ἱεροὺς σου ἀγῶνας ὑπὲρ εὐ-
κόλων ἡμῶν. τὴν ὁμολογίαν, τὴν ταπεινότητά σου πάσαι,
ἢ τὰ δεξιὰ ἃ ὑπέστης; ὀρθοδοξίας καὶ ἐπιμαρτυρίας ὑπέρμαχε.
ὡς καὶ τὴν πικρίαν ὑπερβολῆς γευσάμενος, τὴν ἐνσυνείδητος το
καλῶς, πάτερ Θεόφανε. Ὅθεν παρὰ τῶν τὰ γέρα δε-
ξάμενος, τὴν ὁμολογίαν τοῦ στεγνοῦ, καὶ ἰσχυρὰ τὴν αἰ-
νάου χάριν προσέλαβας. Διὸ καὶ νῦν δυσωπεύμεν σε,
ἀδελφεῖς ἡμεῖς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν ὀρθοδόξως
ἀνευρημούντων σε, Ὁ σὺ. — Ⓢ¹.

Ἦχος Β΄.

Πληρὴν δωριῶν ἰατρικῶν ἀναβοῶν, παδῶν ἰατρῶν,
κατέστης, ὦ Θεόφανε, διὸ καὶ βοῶμεν σοι. Χριστῷ
τῷ Δεσποτῇ ἡμεῖς καὶ τὴν γεννῆς τῆς φοβερᾶς, ἀν-
τίωσιν ἡμῶν ὡς πολυέπειπες.

Ἦχος Δ΄.

Τῶν παραδόσεων κατὰ καὶ ἐπόπτης, ὁ τῶν ἱκόνων
τῶν ἁγίων προεστάνης. τῶν μοναζόντων μαχητὴς πτω-
χῶν ὁ δοτήρ. ὡς ὑπερόχιος ἐν βασιλεύειᾳ τελευτᾷ.
πλοῦτος χαρισματικῶν καὶ πληρὴν δαυμασίων. καὶ νο-
σημάτων ἔστι ἰατρός. ὁ Θεόφανε, ὁ φύλαξ τῆς πίστεως.

Ⓢ¹. τὸ Τροπάρειον ταῦτα ἔστι, τὸ ἡμεῖς ἔχον, 1000 ^{στῆν}, ἢ ὅσον φέρει τὸν αὐτὸν
ἀριθμὸν: (1000) ἐξ ὧν ἐπίπεια, φράσεις δὲ νὰ ἀπεδοῖ ἐἰς τὸν α΄ Ἦχον,
τὸν πρῶτον καὶ συμπρότετον πάντων. —

Ἦχος βαρύς. Δόξα καὶ νῦν...

-150-

Δόξα.... καὶ νῦν,...

..Βαρύς.

— Σήμερον, ὁ ὁσιότατος πατήρ ἡμῶν, ἐν τῇ νῆσῳ ἐπε-
δήμησεν ὡς ὑπέρβριος· καὶ τοῦτον ὁ εὐλόγος τῶν ἀλίων
ἀσμένως ὑποδέχεται. Τῆς Κασσιωπέως ἰδὼν τὴν
εὐβασμίαν μορφήν, πανευλαβῶς κατασπάσκει, τοῖς δά-
κρυϊν ἐν πολλαῖς περιβρέζασα· ἡ δὲ νῆσος προσερχομένη
εὐμπασα, τὴν ταλαπυργίαν αὐτοῦ ἐπαλύνει. Οὕτως δέ,
τὰς εὐλογίας τοῖς πᾶσι παρέχει ἰσθύνως καὶ τοῖς νεοῦσι τὰς
ἰάσεις παρέχει. Σήμερον οὖν καὶ ἡμῖς συνεαδόντες ὡ φι-
λέστοι, ἐν ὕμνοις ἐνσημῆσμεν τῷ ἐπισκόπῳ, ἐν τῇ Παν-
αρχάντῳ (Βιομήτορι καὶ τῷ χαίρει χαρμονικῶς ἐκβοήσωμεν,
ἵνα πρεσβεύσῃ τῷ Ἱεροῦ, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν. —

ἢ εἰς τὸν ἑλίπον.

Σημείωσις. Ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Θεοφάνους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμπήκει
ἐν τῇ περιόδῳ τοῦ Τριωδίου, ὅποτε καὶ ἡ Ἀποστολὴ, συμπάσκει μετ'
αὐτῆς τῷ ἁγ. ἀναστόλῃ, ἐν Κορβάνῃ, Κυριακῇ, Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ, ἢ
ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, τῆς αὐτῆς Οἰκίας Διευθυνίας, μὲς ἐν τῶν
τριῶν, Προσηρυμένων ἢ τῶν Ἱ. Χρυσοστόμου - Μ. Βασίλειου, εἰς ἑλαιοῦντας
τὰς περιπτώσεις, ἢ Ἀποστολὴ διδάσκει ὡς δεῖται τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὰς ἀ-
ναστάσεις περιπτώσεις, τῆς ἐκκλησίας τῶν 40^{ων} Μαρτύρων· τῆς 9^{ης} Μαρτίου.
Ἐὰν ὁμοῦ συμπέσῃ μετὰ τοῦ Τριωδίου, τότε ψάλλομεν:

Στιχηρὰ Προσόμοια· τὰ ἐν τοῖς ἁγίοις κείμενα:

1. « Ὑπὲρ εἰκόνων χαμπρῶς ὑπερμαχήσας »

Στίχος· — Μακάριος ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

2. « Ὁ τῶν εἰκόνων ὑπερμαχὸς ἐδείχθης »

Στίχος· — Ὅμιλος ἱναγέας Κυρίου ἐδάδατο ἐν Οἴκῳ Δόξου.

3. Ὑπὲρ εἰκόνων γενναίως ἠγωνίσθης »

— Δόξα.... « Ὁ ἐνκατέως τὸν δρόμον διανύσας..... »

23-24 τοῦ παρόντος.

- Καὶ νῦν, ... Ὁμοιον.

- Ἐν τῇ θαλάσῃ εἰκόνα σου, Παρθένε, ὅτε οἱ ἄν-
 ἱέρες ἐδόκω συνέτριβον· οἱ σοὶ δερσάποντες ἔδεσαν,
 ἐναποκρύψαι τὴν παρὰ σοῦ δέουμένη πρόνοιαν.
 Ταύτην σοί, Πανάχαρτε, εἰώαν ἐτήρησας, εἰς λαμο-
 δράκην προσέλεψας, ἐν ἁσφαλείᾳ, προσωνυμίαν δεῖαν
 προσφέρονσα. Ὅθεν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν, ὡς Μη-
 τέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἱκίνατε σῶσαι καὶ
 φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. -

- Νῦν ἀπολύεις... Τρισάχιον κ.λ.π.

» Ἀπολυτίκια· τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας. - Δόξα... τοῦ Ὁσίου,
 τὸ τοῦ μικροῦ ὁσπερινόν· «Ὁρθε δοξίας ὁσπυέ, ...»

Καὶ νῦν... τῆς ἡμαρτιώσεως· Ἦχος πλ. δ'.

«Εἰς τὴν εὐχὴν εἰς Χρ.»

- Εὐεργετήν σεπτή, ἡμαρτιώσεσθαι, παραδόξως, τοὺς ἀγαθὺς
 φανερῶσα, ἑξαστρέπτουσαν ἐπὶ εἰκόνα εἰς θαλάσσαν·
 καὶ ἑσαί, τὴν λαμοδράκην περισκεπείς, Παρθένε, Πανάχαρτε.

» Μητρικὴν οὖν ἀποκαταστήσας, εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὴν
 ἱερίαν τῆς ἡμέρας οἷς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα:

- Δόξα. τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. α'.

- Πάσαι τὰς ἡμέρας, ἐν σοὶ ἀνεμάζω, μακάριε Ὁσί-
 η, καὶ εἰμὶ εὐχὰς κατεμάλλον· καὶ εὐχὰς
 ἀπερίτρεπτος ἁγία.

Τῶν πενήτων κατέστης ὁ ἡσυχάζων, τῶν μοναστῶν
 ἡ καλλοπὴ, τῆς ἐπιμνησίας τὸ ἐχρημάτισμα, τῆς ἐνσε-
 βείας ὁ θεὸς διδάσκαλος, ἡ δόξα τῶν Ὁσίων.

Ὅ μὲν παντὶ ἐν σοὶ εὐήνεσ ἡ λαμοδράκην ἐνεκα-
 πάλει, τὴν δὲ ψυχὴν τὴν ἁγίαν, ὁ ἴδιος προσελάβετο καὶ

- 152 -

νῦν μετὰ Ἀγγέλων, ἐν Παραδείσῳ εὐφρανέσθαι.

Ἄλλ' ὦ μακάροι Θεόφρονες, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ, Χριστοῦ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ· αἰτνεῖται, εἰσπνεῦσαι τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἴαρος γένηται ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. —

— Καὶ νῦν, ... Ἦχος π. α' « Ἡσαΐα πρόφητος... ».

— Ἰαμοφράντη πρόφητε, ἡ Παρθένα ἔσθαι μελὶ σοῦ, παρέχουσα δεινὴν τὴν ἀσπασαγὴν, ψυχῆς καὶ σώματος· καλαρυγὴ πάντων τῶν πικρῶν· ὦ, Ἰαμασιώτισσα, ἀνυμνεῖς μεγαλύνομεν. —

Ἔπειτα· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. κ.λπ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατά.

— Θεῷ τῷ ἐν σώματι, ἰαφάνει ἡμῶν, ὁσὶς ἐπάτρυνσας, δι' ἐναίμεν ζωῆς, Θεόφρονες ὅσις· Πᾶσαν γὰρ τὴν παροῦσαν ὑπάρξιν ἀσπάζεσθαι, ἀνδρὲς ἐκκλησίας, τῇ ἀειμένῃ ἐννάσει· ἡμεῖς δὲ ἀμφοτέρων, φαίνεις τοῖς πύλαις.

Μεγαλυνάριον.

— Τῆς θεοφανείας τῆς μετεμύνης, βίω ὑπερτέλει, ὑπεαρίστας τὴν μετοχὴν, δέσει ἐνείωνης, Θεόφρονες θεόφρον, καὶ ὡς τῆς ἐκκλησίας, στυλὸς θεόφωτος.

α Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Κάδισμα Ἦχος Α'. Πανέστημι μάρτυ...

— Θείους ἔσει, πατρῶν, ἐν προστάτης γέγονας καὶ
τῶν ἐκείνων ἱπέρμαχος καὶ ὑπερόριος· τὴν ὁμοιοφάν
ἐν ἁρῶς ἐστάντος, τοῖς δὲ ἐκονομάχου κατ' ἐκρυ-
νας καὶ πρὸς εὐράνιοι, βασιλείαν μεταβέβηκας, ἱκεσίας,
οἱ ἡμᾶς ποιεῖμενος. —

— Δόξα... καὶ νῦν... ἡ Ὑμνος.

— Ἐπέκθεις τόπον μερῶν, τῇ ἐσθλῇ ἐκάνει σου ἡν
ἐαυτοῦ αἰνῇ, Πανάχαρτε, πρὸς ἡν κατηύθυνας· αἰ-
εὶς μὲν ταύτην εὐφρῶς παρέλαβον, αἰνὰ καὶ Θεοφάνης
ὡς ἔσεις τῇ κατερίσκειν· Παναγία Θεομνηστισσα, εὖς
ἱκέτας, ἐν δεινῶν περίσῳζε. —

α Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Κάδισμα Ἦχος Α'. Τῶν οὐρανίων...

— Ἐοὐ τὸ παρὶσον ἐκῆνος, Πάτερ Θεός, ἡ νῆος
δεξαμένη, ἐν πολλαῖς ἐνδοξίαις, ἁγίζοντι τὴν ψαλμῶν
ὑπεραγαλλεῖ, τὴν αἰδέσκειν σε ἄνωγαν· εἰ γὰρ ψυχῶν καὶ
σωμάτων ἱεραπενυτήν, Πάτερ ἔσει, κεκτῆμαδα. —

— Δόξα... καὶ νῦν... ἡ Ὑμνος.

— Τῇ ἐνδοξίᾳ τοῦ Πατρὸς ὑμνοῖς περιέσμεν,
ἡμα καὶ Θεοφάνους κἀμνην ἐν τῇ νῆσῳ,
αἰνῶν μαρτύρων μερῶν, ἐαυτοῦ αἰνῶν τὰ εὐαγγέλια
καὶ Θεομνηστισσα, χαίροντες ἐν εὐαγγελίῳ, ἐριδοῦς
μεγαλύνομεν. —

α Μετὰ τὸν Πανόλεον.

Κάδισμα. Ἦχος Α'. Ἰδιόμελον.

- 154 -

— Εὖν' Ἀποστόλου Παύλου καὶ τῆς εὐνοίας αὐτοῦ τὴν ἐπίσκε-
ψιν, τὰς ἐδουλείας καὶ τοὺς ἀγῶνας πάντων θεοσέμεν.

Θεοσέμεν ὁσίον, τὴν ὑπερρίαν εἰς ἑαυτοῦ αὐτὴν, καὶ
 τὴν μακαρίαν κείμεν εἰρεμν. Τῆς Παναχρίαν
 εἰρεμν τῆς Θεοσέμεν, ἀγαλλῶντες ἀρεσκυνόμεν τὴν
 ἁγίαν. καὶ τὴν μακαρίαν τῆς νῆσον, εἰσερεσκύνω, ἀ-
 ρεσκυνόμεν τὴν ἁγίαν. Ἀπὸ μαρίαν κινδύνων καὶ
 νῆσον, πολλὰς τὴν νῆσον εἰς ἁγίαν εἰσερεσκύνω, ὅν εἰς ἁ-
 γίαν ἀντὶ τῆς πᾶσι τῶν εἰσερεσκύνω τῆς Θεοσέμεν, εἰς
 ἀντὶ τῆς εἰρεμν. Ἀπὸ ὧν ἁγίαν, γονυπαύς, εἰσερεσκύνω ὑμᾶς,
 ἵνα πρεσβείαν πενῆται πρὸς Κύριον· εἰρήνην τῇ εἰρεν-
 μένῃ δωρεῖσθαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ζῶν τὴν αἰώνιον. —

— Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό.

— Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ Ὁΐχου.

« Ἐν νεότητί μου πολλὰ πομπῇ με παύει ἁγία... » (ὁΐς).

« Οἱ μεσύντες Σιών, αἰεχύνθητε εἰς τὸν Κύριον... » (ὁΐς).

« Δόξα... ». Ἁγία Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ... »

« Καὶ νῦν... » Ἁγία Πνεύματι, ἀναβήθει... »

Προκείμενον.

— Εὐμνος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίον αὐτοῦ.

Στίχ. τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ... Τὸ: « Πᾶσα πνοή... »

— Εὐαγγέλιον. Ἐσχατόν. (Ματθ. 13/27-30) Μετὰ τὸν Ν'.

— Δόξα... Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίον... Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοσέμεν...

— Ἐλέησέν με ὁ Θεός... Τὸ: Ἰδοὺ μελόν. Ἦχος πρ'.

— Ὁσέ Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φῶς τῶν κατὰ-
νόμων σου, εἰ ἂν ἐν ταῖς εὐρανοῖς, εὐρεθ μετὰ τῶν κατὰ-
ταῖς σου. Τῶν δαιμόνων ἁπασας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων
ἐξῆλθας τὰ τάγματα, ἂν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐφῆλθας. Περ-
ρῆσαι ἔχον πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. —

καὶ Σωσεν, ὁ Θεός, --- Κύριε ἐλέησον (12 κτ). Ἐμὲ καὶ οἰκτιροῦς... Ἀμήν.
 «Εἶτα· οἱ Κανόνες· Τῆς Παναγίας τῆς Καταρτιστικῆς, καὶ π. δ' ἦσαν,
 » εἰ ἡ Ἀρχιεπίσκοπος· «Ὑμῶν, μεγαλύνω, καταρτιστικῶν· Γεώργιος».
 » Καὶ τοῦ ἁγίου Θεοφάνους, ἀνὰ πάντα ἐν ἐκάστη ὁδῇ. Οὐ ἡ ἀρχι-
 » σκεπτικῶν· «Θεοφάνους, μελετήσας τὸν βίον, ἀναγιγνώσκων ὁ-
 » μινον. Γ. Γ. Γ.»· Ἀμφοτέρω εἰς ἴδιον ἦσαν καὶ ἑξήκοντα.
 » Παιδιόνας· ὑπὸ ἱερέως· Γεωργίου· Καταρτιστικῆς, ἐκ τῆς Καταρτιστικῆς.»
ΚΑΝΟΝ ὁ δὲ α'· ἦσαν π. δ'· Ὑμῶν· «Ὑμῶν οὐδέποτε.»
 — Ἀρχιεπίσκοπος Θεοῦ...

— **Θ**εοφάνους, ὅς ἐστι, ἐπὶ τῇ, ἔχοντες τὸν βίον, ἀναγίνσκων ἐν ἀρετῇ
 καὶ εἰς εὐφρανὸν ἐναπολείπων, ἵν' ἀμαρτωλὸν κέσμεν ἀπέσχηται.

— **Ε**κὼν καταλείπεις τὰς κερματικὰς, ἡδονὰς τοῦ βίου καὶ τὰ
 πλεῖστα καὶ τὰς τιμὰς, καὶ ὡς ἐρημίτης ἐν μονάσας τοῦ Πα-

— **Θ**ιόφρονος εἶσα προσορισμοῦ, καὶ ἡ εὐφροσύνη καὶ παρ-
 ὀντες ἡ Μεγαλὴ, μονάσας ὅλως ἐναρέτως, καὶ εἰς εὐφροσύνην
 Χριστοῦ ὀνομάζεται. —

— **Φ**ωτίζων, ἐλέγχων καὶ νουθετῶν, καὶ διακρούσεων
 ἐκκλησίας ἐπιταγὰς, Χριστοῦ ἀποστόλων παραδόσεις, ὁρ-
 ὀδίας κανὼν ἀκριβείας. —

— **Α**καλόγητος ἐπὶ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς ὁρθοδόξου πα-
 ραδόσεως καὶ Γραφῶν, τῆς ὁμολογίας ἡρώδης, ὡς τῶν ἁγίων
 ἐκόντων ὑπερμαχος.

— **Α**γχιόνων ἡ ὁρῶν ἐν εὐφρανῇ, καὶ ἡ προστάσις τῶν ἀν-
 ὁρῶν ἐπὶ τῆς γῆς, Πανάχραντε ἁγίου Θεοφάνους, εἰς τὴν
 ὁρῶν πῆλιν με ἐστήριξεν. —

* Περὶ τὸ ὄνομα· Μεγαλὴ, ὅρα εἰς τὴν Σελίδα 33.

- 156 -

ὡς ἡ γ! Ὁ εἰρμός. « Ὁρατίος ἀψίδες, ἐρ... »

— Ἀγιε τοῦ Θεοῦ....

— **Ν**εανίας τὸ εἶμα, εἰσέτι μακάριε, πρὸς δὲ τῇ εο-
ρίαν πρεβύτης, εὐ καταγαίνεσαι ταῖς ἐνεργείαις ταῖς εαῖς,
καὶ ἀρεταῖς σου, θεόφρων, μοναστῶν τὸ καὶ κηρμα γέγονας, ὅσει.

— **Ο**υρανίοις βασιμῖς, ἡ εὐ ψυχῇ, ὅσει καὶ ἐν λαμπαρά-
νῃ τὸ εἶμα σου ἀνεπαύεαι. διὸ εὐτομῶν θεοῦ, τὰς ἰπτεῖαις
ἀσάντων, καὶ ἐμοῦ τῇν δέσπειν, Πάτερ, εἰς ἀκρούστον.

— **Υ**περέρις ἡχῆς, διχρῖανθς, ὅσει ἡ μὴν ἑμμενεία τι-
μῇ, τῇν ἀμπερίαν σου καὶ τοῦ ἀγῶντος τοῖς εαῖς, ὡς ἀπὸ
τῇν μετὰ εὐφῆς. ἡ δὲ τῆς τέρπειται, Πάτερ, θεόφρων.

— Δέξα....

— **Σ**αμωράνῃ χραίει, τῇν μήμην σου, ὅσει καὶ τῇς Μυ-
τωήρης εἰ Δῆμοι πικηχρῶνται. καὶ ὡς προστάτην
ἐμῶν καὶ ἐμολογῶν Δεσπότην, ὡς εἰς εὐερανῶσαν ἡ δέξῃ μακά-

— Καὶ νῦν... ριε.

— **Μ**εγαλύνω καὶ ψάλλω, καὶ ἀντηνῶ, Ἀχραντε. ὡς ὁ θεοφῶ-
νης προσπίπτω, καὶ κατασπάζομαι. τῇν τῶν δυνάμεων πηγῇ,
τῇν ἱερὰν σου εἰκόνα. τὸ εἰπὸν ἀγαθήμα τῇν ἡμαρτωλίσαν.

« Μεσώδων Κἀδισμα. Ηχ. ἦ ρ! « Ὁμν' ἀποδέμεται... »

— ὅσει θεόφρων, τῶν μονάζοντων τὸ καίος, ἐς εὐδὸς διδάσκαλος
διχρῖανθς ὁ κίττος καὶ ἡχῆμενος. ἱερὰς εὐφῆς, ἐπτελῶν δι-
δάσκων τῶν εἰσῶν ὁ ἐπιδμαχος. πρὸς καὶ ἀρρερεν, τοῖς ἐν
ἀπορία δύναιμας ἀνδράποιστε καὶ κτήναι, τὰς ἐνεργείας με-
τέωκας. καὶ ἐν λαμπαράνῃ, τὸ πνεῦμα παρατίδεις τῷ Χριστῷ,
ὅτ' ἐκτενῶς καὶ πέτεται, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. —

— Δέξα... — Καὶ νῦν...

« Ὁμνεν. τῇς ἡμαρτωλίσαντος

α. Ηχος Β' β'. Ὁλον ἀποδέμενοι...

- Χαῖρε, ἀπαύγε, τῆς λαμψύρας τοῦ υἱοῦ, προστασία
ἀμαρτιῶν, ὑψαυρὲς ὑψιμνῆς, Καμαριώτισσα. τοῖς βροτοῖς πάν-
τοτε εὐρυὰς παρέχαις, τοῖς γαστρὶ τὰ ἰάματα. πηρὴ ἀπέ-
νωτος, καὶ πρὸς τὸν ἴσον σου μεῖζονα. Ἀγγέλων ὑπερέχου-
σα καὶ τῶν εὐραπῶν ἡ βασίλισσα. Θεία εὐλογία, τῶν πί-
σται προστρέχόντων εἰς, Ἀγνή, ἐν παύσεια οὐκ πρέ-
ερε, ἰπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. —

α. Ὡς ὅ!

α. Ὡς ὅ! « Ἐσακνήτα, Χίρι... »

- Ἐν τῇ γήει ὡς πάρεκτος, τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ σοὶ προσκό-
μιζον· καὶ δέόμενος, μακάριε, τοῖς ἰάσεαι εἰ πάντες ἐλάμβανον.

- Λειτουργίαν οὐκ ἐφέλκων, τῆς ὁδοδείας τὸν μαρτύρεσσιν·
πάτερ, ἡ παρρησίας εὐρυμύτατα, καὶ ἡμῶν τῆς σεπτῶν παραδόσεων.

- Ἐξορίαν ὑπέμεινας, καὶ τελευτησίαν, πάτερ Θεότατος·
εἰς Παράδεισον ἐκλήνας, εἰς Χριστῷ ἐν αὐτῷ ἀναλίσμενος.

- Τῶν ἀγώνων ὡς ἐπαιδον, ὁ τοῦ νίκης στεφανος σοὶ προσφέ-
ρεται μετ' Ἀγγέλων νῦν εὐφραίνεσαι, καὶ ἡ αἴσα σου εἰ ἀκατάσφακτος.

- Ἡ εἰμῶν σου, Πανάκραντε, τῆς Καμαριώτισσος ἡ ἑννομα-
τύρετος· λαμψύρα μὴν ἐπισκέφατο, καὶ προσήνεγκε θύειν σου
ἄνεμα.

α. Ὡς ὅ! α. Ὡς ὅ! « Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς... »

— Ἀγία τοῦ Θεοῦ...

- Στήριξον ἡμᾶς, εὐχαῖς, Πάτερ Θεότατος, ἐν τῷ κηρύτ-
ματί σου τῷ ἀληθεῖ, ἵνα πρὸς πίστιν, ὁρῶν καλῶς ὁδηγούμεθα.

-158-

ε' ἰωδὴ. Συνέχεια

Παντας ἡμᾶς, περισφύσας, Θεόφανες, ἐπὶ τῶν
βελῶν καὶ παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· καὶ περὶ πάντων, εἰρήνην αἰ-

Σύνεως ἄρραγες, ἐν ἀγάπῃ σου ἐπέδεξας καὶ κατασχόν-
τας ἐν τοῖς δυσσεβέσι, ἐμίσησάν τοις, ὑμῶν ἐκόντων κηρύσσον-
τας.

Τήρησον ἡμᾶς, ἐκ ἐνόητα, Θεόφανες· καὶ τοὺς ὑμῶν
τῶν μήτηρ σου, σοφί, καὶ ἐπὶ πάντων, τῷ Δεσπότῃ σου ἐπέ-
τε.

Οὐκίτρον ἡμᾶς, τοὺς ὑμνοῦντας σε, Πανύμνητε· καὶ ἐξ ἐνέ-
δρας τοῦ πετρῶν καὶ ἀλλοτρίων· ἡμᾶς, ἀγαπῇ ἐξέλασον.

Ὡδὴ 5. Ὁ ἕρμος « τὴν σέπαιν ἀκούω. »

— Ἀγίε τοῦ Θεοῦ... —

Νενίκησάν τοι παρὰ σοῦ οἱ βλάσφημοι, οἱ ἀρρηταὶ τῶν ἀ-
γίων ἐκόντων· διὰ σοφῶν σου ῥημάτων καὶ πόρων καὶ ὁ
τιμὴ διαβαίνει ὡς ἐρησίας· εἰς πρόσωπον τοῦ ἐπ' αὐταῖς.¹
παρτελῶς δὲ αὐτοὺς ἐξωστράκιεας.

Βραβεῖα παρὰ Χριστοῦ ἀπέλασες, ὡς αὐτοῦ τηρῶν
ῥογὰς παραδόσεις· ὅτι ἐκόντων Ἀγίων ἡμῶν, καὶ κακο-
δόξων δυσσεβέων ἡπερξας· καὶ εἰληφας ὡς ἀριστῶν,
ἀλητοῦ καὶ ὁσίου τὸν στέφανον.

Μέτενε, ἐκτενῶς πρὸς Κύριον, ἐξ ἡμῶν παρακαλῶν
καὶ πρεφεύων· ὅτι δεήσεις διμαίον ἀκούει, ὡς καὶ πι-
στεῦ καὶ ὁσίου αἰτήματα· καὶ ὅση ἡμᾶς ἐκ δυνάμεων,
καὶ φθορᾶς, ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος. —

1. (ἡ) εἰς πρότυπον καὶ εἰς Θεόν, — 16 —

α Ὡδῆς 5! Συνέχεια.

Ο Ὑπε ἡμᾶς, ἄλλες τις ὦ Κύριε, ὡς ἐμὲ ἐκ τὸν ἐπίγειον
βίον· ἀλλ' ὡς Θεὸς τοῦ ἁεὶ ὄντος ὑπάρχων, καὶ ὡς ποι-
τὴς τῶν ἐπάντων ἀδέκαστος· ὅπως κρίσεις τῆς σεβε-
ραῖς, Θεοφάνει, πρεσβείας ἐλέησον.

Ν Ὡν πέμψι, τῶν ἀσθενούντων ἄριστον, καὶ ἀδάπανον
ἡμῶν ἰατρῆον· Παναγιώτιστε ἐνὶ τῷ σου Πατρὶ, ἐν-
ὧν προσκυνοῦντες ἐν πίστει βρῶμεν σοι· αἰτεῖμ' αὖ σοι
Ἀγαθὴν, τοῦ Υἱοῦ σου τὸ πνεῦμα ἅγιον.

α Κοιτάκιον.

α Ἦχος β' - Τὰ ἀντιφώνη...

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν ἐξ ἡλίου ἐπορεύ-
σας, ἐκ μέσου τῶν νεφελῶν, καὶ μοράσας Ὅσι, ἐνεργείας θαυ-
μάτων εἰσάγων, καὶ προσητείας χάρισμα, συμβίου καὶ πλου-
του εὐεργετή.

α Ὁ οἶκος.

Επὶ τῆς γῆς μηδὲν προσητείας, ἢ κελευθῆσας καίρων
τὰ κακούντι ἐκ Χριστοῦ· καὶ τὸν θυγὲν ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἐπὶ τῶν
ὄψεων τῶν εἶων προσδύωσι, καὶ ἀναπαύειν εὖρας τῇ ψυχῇ
σου· ἥντες καὶ αὐτῶ πτωχῶ καὶ φανερῶ κατὰ πνεῦμα, τῶ
ἀέχοντι καὶ μηδὲν ἐκτελούντι, ἀλλ' ἐτι σχολαζόντι,
ἐν ταῖς τοῦ βίου πράξεσιν, καὶ θαυμάζοντι, πῶς πάντα
ἔργους, συμβίου καὶ πλουτοῦ εὐεργετῆ.

Συναξάριον.

— Τῇ 18' τοῦ μηνὸς Μαρτίου, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πα-
τρὸς ἡμῶν καὶ Ομολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγρια-
νῆς, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Σομοδράκῃ κοιμωμένου, τῷ 818.

Στιχοί· — Θεόφανες φάνημι πιστεῖς προστάτης, Τιμῶσι
πιστῶς ἐν μετ' ὑμῶν τέλος.

— Δωδεκάτη γεννύοντες ἡμῆς βίον Θεοφάνης.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινίᾳ περὶ τὸ ἔτος ψνδ' (759). Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὑπῆρξαν εὐγενεῖς καὶ πλούσιοι ἄρχοντες τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτοῦ ἑκατέτε Ἰσαάκ καὶ ἦτο στρατηγός, ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἐκατέτε Θεοδότη. Ἠιδὺ ἀνέλαβε τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐμεινεν ὁρφανὸς ἐν τῇ παιδικῇ ταπηνότητι. Ἐοῖσα δὲ εἰς τὸν Θεοφάνη τὰ εὐαγγελικὰ γράμματα καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν διδασκαλίαν, δωδεκάετη δὲ ἔτι ὄντα τὸν ἐνύμφευσε καὶ παρὰ τὴν δέλησίν του μετὰ τινος ἐναρέτου, πλουσίας, εὐγενεῖς καὶ ὡραιοτάτης νέας, ὀνόματι Μεγαλῶ, μετὰ τῆς ἑορίας καὶ συνέζησε — ἐν Παιρθενίᾳ — ἐκτὼς ἔτη.

— «Βασιλεὺς ὁ βίος τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους, καὶ τὸ μέγα ἔργον αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὑπάρχει εἰς τὰ Μηναιῖα, (12 Μαρτίου) ἡμέραν τῆς μηνὸς Αὐτοῦ. Τὸ παρὸν ἐν συνεχείᾳ ἀπόσπασμα, ἀναφέρεται μόνον εἰς τὰ τῆς Παραμονῆς αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ταῦτα ἐξ ἑσῶν διεκώδηναν ἐκ παραδόσεως καὶ μένου, ἕως τῆς ἱερέως δευακτίας τοῦ κ' (20^{ου}) αἰῶνος. Ἐπὶ ταῦταις, συνετάγη ὑπ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἑκκλησίας τοῦ Ὁσίου. Ἐήμερον αἱ ταύταις παραδόσεις ἐξέμψον πανταχοῦ». Ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ ἐπιμὲν παιδείᾳ αὐτοῦ, ἐκτελέσαν καὶ ἐκδοῦσαν Ἱ. Ἰωάν. τῷ Παναγίᾳ τῆς Θεομαρτυρίας, ἐκδόσεως Ἀποστ. Διακονίας 1990, ἐξ ἧς ἐλήφθη.

— Οὗτος ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν, ἐν αἰρετῇ ὅπως ἐν νεότητι βιώσας καὶ τὸ Ἀγρευτικὸν ὄφλημα παθὼν, ὑπερμαχὸς ὑπομάρτυς τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἐγένετο, ἱερετικὸς δὲ τῶν ἀποκαταστάσεων ἀντιπρόστατος. Μένοντα τὸν ὁρσσεβή, τὸν ἐκτελέσαντα, ἐπιτιμῶν καὶ διεπέμψεων, ταπεινότητι ἐπέστη καὶ εἰρηκτῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐντυπείσθη. Τέλος, ὑπερσείας ἐν τῇ νήσῳ Λαμναράκη γέγονεν. Ἄρχεται δὲ ἐν ὡρανοῦς καὶ ἐν αὐτῇ τινὶ καταλιμπάνεται, ἐν εὐδοκίᾳ αὐτοῦ.

1. «ὅτι τότε ἀγαπᾷ, οὕτως ἀπ- — 19 — ἀγάπην ταύτην, διὰ τὸ ἐπισκεφθῆναι αὐτοῦ.

Ὁ Ὅσιος Νικόδημος σημειοῖ, ὅτι ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἱδῆρων σώζονται δύο βίοι τοῦ Ἀγίου, ὧν τοῦ μὲν ἐνός ἡ ἀρχὴ· «Ἐμπρακτον κάλλος», τοῦ δὲ ἑτέρου· «Ὡσπερ λειμῶν εὐανθής» καὶ τοῦ μὲν πρώτου συγγραφεὶα κατονομάζει τὸν Πατριάρχην Μιχαήλ, τοῦ δὲ ἑτέρου οὐδένα ἀναφέρει. Ἐν τῷ ἑξαίρετῳ περιοδικῷ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας «Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος», τόμος IB' (1913) (σελ. 95-96 καὶ 113—163) ἐδημοσιεύθη, ἕτερος βίος τοῦ Ἀγίου συγγραφείς ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Μεθοδίου Α' (842—846), ὅστις, ὡς σημειοῦται ἐν αὐτῷ, πρῶτος πάντων ἔγραψε τὸν βίον τοῦ Ἀγίου. Ὁ αὐτὸς βίος ἐξεδόθη καὶ ὑπὸ τοῦ Β. Λατύσεβ εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ρωσικῆς Ἀκαδημίας, VIII σειρά, VIII, 4 (1918), σ. 1—40. Εἰς τὰ Acta Sanctorum τοῦ J. Bollandus, τόμ. Β' τοῦ Μαρτίου σελ. 900, δημοσιεύεται ἕτερος βίος τοῦ Ἀγίου συγγραφείς ὑπὸ Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ. Ἑτέρον βίον συνέγραψεν ὁ Μοναχὸς καὶ σκευοφύλαξ τῶν Βλαχερνῶν Νικηφόρος. Τύποις οὗτος ἐξεδόθη ὑπὸ G. de Boor ἐν «Θεοφάνους Χρονογραφία», ἐκδοθείσῃ ἐν Βόννῃ. Ἀλλὰ καὶ ἕτεροι βίοι τοῦ Ἀγίου παραδίδονται συγγραφέντες παρ' ἀνωνύμων, περὶ ὧν γράφει σχετικῶς ὁ Μανουὴλ Γεδεών (Βυ-

—165— ζαντινὸν Ἐορτολόγιον, Κωνσταντινούπολις, 1899, σ. 290—293) καὶ ὁ Karl Krumbacher.

Ἐγκώμιον εἰς τὸν Ὅσιον τοῦτον Θεοφάνην ἐποίησεν ὁ Ὅσιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης (βλ. Gh. Van de Vorst, ἐν *Analecta Bollandiana* (1912) σ. 19—23). Ἐτερον ἐπίσης ἐγκώμιον ἔγραψεν ὁ Θεόδωρος ὁ πρωτασηκρήτης. Ἀκολουθίαν εἰς τὸν Ἅγιον τοῦτον ἐξέδωκεν ὁ I. Coar, ἐν «Θεοφάνους Χρονογραφία», Παρίσιοι 1655 σ. 12—14. Ἡ αὐτὴ Ἀκολουθία ἐπανεξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἀδδὰ Migne ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Πατρολογία τόμ. 108, σ. 45—54. Ἐτέραν Ἀκολουθίαν κατεῖχεν, ὡς σημειοί, ὁ Λεοντοπόλεως Σωφρόνιος Εὐστρατιάδης.

Τὸ συγγραφικὸν ἔργον τοῦ Ὁσίου τούτου Θεοφάνους, διὰ τὸ ὅποιον καὶ διεκρίθη κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους, εἶναι ἱστοριογραφικὸν καὶ συνίσταται κυρίως ἐκ τῆς «Χρονογραφίας», ἣτις φέρει καὶ τὸ ὄνομα τοῦ (Θεοφάνους Χρονογραφία). Ἐν αὐτῇ ἐκτίθενται τὰ λαδόντα χώραν γεγονότα ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς βασιλείας ὑπὸ τοῦ Διοκλητιανοῦ (284), μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ Μιχαὴλ Α' τοῦ Ραγκαδῆ (813). Εἰς τὸ ἔργον τοῦ τοῦτο ὁ Ὅσιος Θεοφάνης εἰσήγαγε τὸ σύστημα τῆς κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἀναγραφῆς τῶν γεγονότων. Ἐν αὐτῇ ἀναφέρει καὶ τὰ ἔτη τῆς βασιλείας τῶν αὐτοκρατόρων καὶ τῶν 5 Πατριάρχων. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὁ θεῖος Θεοφάνης περικινήθη κατόπιν παρακλήσεων τοῦ ἐπιστηθίου φίλου τοῦ Γεωργίου Συγκέλλου (810—811).

Ὁ Γεώργιος Σύγκελλος ὑπῆρξεν ἐξ ἀπορρήτων γραμματεῦς τοῦ Πατριάρχου Ταρασίου (784—806). Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦτο ἀποσυρθεὶς εἰς Μονὴν ἔγραψε τὸ ἔργον «Ἐκλογή Χρονογραφίας». Αὕτη ἀρχομένη ἀπὸ πίσεως κόσμου, φθάνει μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Διοκλητιανοῦ. Σκοπὸς τοῦ Συγκέλλου ἦτο νὰ φέρῃ τὸ ἔργον αὐτὸ εἰς πέρας διὰ τῆς συγγραφῆς τῆς ἱστορικῆς ἐξελιξεως τῶν γεγονότων μέχρι τῶν ἡμερῶν του. Ἀσθενήσας ὁμως καὶ προβλέπων ἐπικείμενον τὸν θάνατον, παρέκάλεσε τὸν Ὅσιον Θεοφάνην, τὸν ὅποιον ἔκρινεν ὡς καταλληλότερον, λόγῳ τῆς μορφώσεώς του, νὰ τὸ συνεχίσῃ ἐκεῖνος. Συγχρόνως παρέδωκεν εἰς αὐτὸν καὶ τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς τοῦτο ὕλικόν, τὸ ὅποιον ἐκεῖνος εἶχε συγκεντρώσει. Ὁ Ὅσιος Θεοφάνης συνεχίσας τὸ ἔργον εἰργάσθη πρὸς τοῦτο μεταξύ τῶν ἐτῶν 811—814.

Ἡ συμβολὴ τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους εἰς τὴν ἱστορίαν, διὰ τοῦ ἔργου τούτου, ὑπῆρξε μεγάλῃ. Ἐκ τούτου ἠρύσθησαν καὶ ἱκανῶς αὐτὸ ἐκρησιμοποίησαν μεγάλοι συγγραφεῖς, ὅπως ὁ Κεδρηνός, ὁ Ζωναρᾶς, ὁ Σκυλίτζης καὶ ἄλλοι. Ὁ σοφὸς Βαυαρὸς Βυζαντινολόγος Karl Krumbacher (1856—1909), καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου, εἰς τὸ ἀριστουργηματικὸν ἔργον του «Ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς Λογοτεχνίας», ὡς ἐξῆς διὰ τὸ ἔργον τοῦτο ἐκφράζεται: «...πλείστας ἄλλας βυζαντινὰς χρονογραφίας ὑπερέβαλε κατὰ τὰ πράγματα τὸ μακρὸν τοῦ Θεοφάνους ἔργον, ὅπερ πολλὰς ἀπολεσθείσας πηγὰς ἀντικαθιστᾷ, καὶ ὑπῆρξε μία τῶν κυριωτέρων πηγῶν τῶν κατόπιν χρονογράφων».

Τὴν Χρονογραφίαν τοῦ Θεοφάνους συνέχισαν μετὰ ταῦτα ἀνώνυμοί τινες χρονογράφοι ὀρισθέντες πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου Ζ' τοῦ Πορφυρογεννήτου (913—959), οἵτινες καὶ ἐπεξέτειναν ταύτην ἀπὸ τοῦ ἔτους 813 μέχρι τοῦ ἔτους 961. Οὗτοι, καθὼς ἀνώνυμοι, ἀποκαλοῦνται «Οἱ μετὰ τὸν Θεοφάνην» (Theophanes Continuati). Τὸ ἔργον τοῦ Θεοφάνους, μεταφρασθὲν λατινιστὶ ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βιβλιοθηκαρίου, κατέστη πηγὴ τῆς ἱστορίας διὰ τοὺς Δυτικούς. Τύποις ἐξεδόθη κατὰ καιροὺς ὑπὸ πολλῶν. Θαυμασία εἶναι ἡ ὑπὸ G. de Boor, Γερμανοῦ φιλολόγου, ἐκδόσις εἰς δύο τόμους ἐν Λειψίᾳ (1883—1885). ~ ~ ~ ~ ~

-164-

η Καταβασία. Αἰ κατὰ τὴν περίοδον τυρεῦσαι.

η Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἕρμος. «Ὁ ἐκ τῆς Σευδαίας...»

— Ὁμι τοῦ Θεοῦ —

- **Α**ρωγὸν σε καὶ σῶσον, ὦ Θεόφανες, εὐρεῖ, ἡ ἐπιση-
μία Χριστοῦ, τιμῶσα τοὺς ἀγῶνας, τῇς κινήσεως σου γεραί-
ρει, ἐνφυσῶσα καὶ ψάλλουσα. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός,
ἐὺλογητὸς εἶ.

- **Ν**ομιμῶς καταχύσας, ὦ Θεόφανες Πάτερ, ἐμολογί-
αν σεπτῆν· ἡ δόξα διαβαίνει, εἰς πρέσβιον ἁγίου, ὁμιλούμεν
γεραίροντες ὡς οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἱσχυρῶς ἀναβοῶσιν.

- **Α**γιώτατον σκῆνος, Σεμιονόφανη ἀφενδεύει ἐν ἐνλο-
γίαις πολλαῖς· χαρίτων δαυμάσιον, δαυμάτων ἐξαισίον, καὶ
ἐνέσθην πατρύμεν. Ὁ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς, Θεός, ἐὺλογητὸς εἶ.

- **Φ**ωλευτῇ διανοίᾳ, κατερώπασας Πάτερ, τοὺς ἀορηλὰς τῶν
σεπλῶν, εἰκότων τῶν ἁγίων, Χριστοῦ καὶ Παναγίας, ὡς ἡ-
μῶντες κραυγάζομεν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός, ἐὺλογητὸς εἶ.

- **Ω** Πανύμντε Σῆτερ, ἀμελία τὸν βίον, εὐδαπανήσας πολ-
ῇ· ἐνέσθην τοῦ Βιοῦ σου, προσπίπτα καὶ βοῶσαι, μεταμέλειαν
δόςθαι· ἵνα ἁγίως ὑμῶν, τῶν δόξαν σου, Πατρίνε.

η Ὠδὴ η'. Ὁ ἕρμος. «Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρ.»

- **Ν**ῦν μετ' Ἀγγέλων ἐν οὐρανοῖς εὐχαροῦντες, μετ' ἁγίων
καὶ ὁσίων ὑμνεῖσαι καὶ δόξασι ποιεῖσαι, Θεόφανες τοῖς μέσας.

- **Ω**ς ἁριστία καὶ μαχητήν, στεφανοῖ σε, ὁ Χριστός, ὦ
Θεόφανες Πάτερ· καὶ μακαριστὸς εἶ, ὡς πάντα τὰς αἰῶνας.

« Ὡς ἡ ν!»

- **Υ**περορίαν εἰς Λαμεδώνων ὑπέστης, καὶ τὸ σκῆνος ἐν αὐτῇ ἀποτίεις· ἦν ἔν ἐνδοχίαις, πτωχοῖς καὶ πνεύματι.

- **Μ**εμνημένος ταῖς ἀσελαῖς ἐν τῷ βίῳ, καὶ τὸ σχῆμα τῶν Ἀγγέλων ὑπέδους· νῦν εἰς βασιλείαν, Δοξίου, παρακαλεῖσαι.

- Καὶ νῦν...

- **Ν**ῦν ὡς Μητέρα καὶ Ἀγνήν καὶ Παιδένον, ἐν σέβῳ μελεδοῦμεν ἐν ὕμνοις· καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς δόξαν εἰς αἰῶνας.

- **Θ**οῶντες, σοῦ τὰ ῥήματα, τὴν ἐμμελίαν, ἐπὶς εἰκότων Πάτερ, ἦν δὲ ὁ ὁρκός· χρεῖσται ἂν χορεῖται, εἰς μακαρίστευεν.

- Ἦν τοῦ Θεοῦ...

- **Ν**οσοῦντων, ἰατροῦ, ἔτος καὶ προσλάλην, ἡ Λαμεδώνων καὶ Θεῶν διδάσκων· ὑπὲρ τῶν εἰς ἡμῶντων, Ὁσίου, πρέσβευε.

- **Γ**υναιὼς, ἡγωνίστης, ὑπὲρ ἑωυταίας· καὶ Διονίσιον τὰ βέλῃ ἐσέλιπες· οὐκ ἐλάρχων σοῦ, Πάτερ, τοῦτον ἐξίμωσας.

- Δόξα...

- **Π**λάσθημι μοι, ἡ ὥς, ἐν τῶν ἀνεμῶντων, καὶ ἐμμελῶν μου, τὰ πάντα ὑπερπεύσας· ὡς ὁ Θεῶντος βρῶσαι, δύναιται δῶ-

- Καὶ νῦν...

- **Π**ατήντην, ὡς Παιδένον, ὑπερπεύσας, ἐν τρικυμίας τοῦ βίου καὶ δῶρσαι· ἵνα ὑμῶν καὶ δεξάσθω, καὶ μεγαλύνῃ σε.

« Μετὰ τὴν Τιμιωτέραν καὶ τὴν Ἐναγνὴν τῶν Καταβασίων.

« Ἐξαποστελλάρια.

« Τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους.

« Ἦχος γ! - Πρὸς τὸ «Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις...»

« καὶ τῆς Παναχίας τῆς Καμαριώσεως. Ὁμοίον.

- 166 -

« Ἑξαποσελῳάριον.

— Ἐὖ ἑλίου.

— Ὑπέρβας ἐν χερσὶν, δεινὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ,
 εὐ ἑαμεδράμην τὸ σκῆνος, τοῦ Θεοφάνους τὸ σκῆμα
 ἑδέχθης εἰς προσελαίαν, ἀπὸ παντοῦν υἰοδύνων. —

« Ἐτερον. Ἰμμιον.

— Ὑπερορίαν οἶδας, ὑπὲρ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ,
 ἡς Παναχράντων Θεοφάνης, καὶ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐκκενῶν
 εἰς ἑαμεδράμην ἐνδέχας, εὐ ἱερότατον σκῆνος.

« Θεοτοκίον.

« Ὁμοίαν.

— Ἀποδμήσαν εἶδας, ἐν τῷ καιρῷ τῶν διαγμιῶν,
 εὐν Θεοφάνει τὴν ῥῆσιν, καταλαμβάνεις καὶ εἰπέ·
 καὶ προσελαίαν παρέχεις, τοῖς ἀποδμήσις, Παφίαν. —

« Οἷς τοὺς αἴγρους. — Ἦχος δ'.

« Στιχηρὰ Προσόμοια. « Ὁ ἕξ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι... »

1. — Ὑπὲρ εἰκόνα διμπτῶς ὑπερμαχέσας·
 Ὅτε τὸ δεινταῖον μένος ἑμῶντος,
 τοῦ ὀνσεφούς ἀνταρπάσσης καὶ ἑσμάχου,
 ἡς ἑμψανσίας καὶ τοῦ Πληρώματος.
 Ὅτε εὐ, Θεοφάνης, τοῦτον εἰρήνευχης,
 καταπαρίας δεξιόμενος, ὑπερορίαν·
 εἰς ἑαμεδράμην ἡχῆς, ὁ ὅσιος·
 Ὅθεν τὸ σκῆνος ἑναπέδεναι,
 τὸ δὲ πνεῦμα Χριστὸς προσελάβετο·
 Ὅν ἱκέταυ, πάτερ, τοῦ σκεῖναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. —

2. — Ὁ τῶν εἰκότων ὑπερμαχὲς ἑδείχθης·
 Ὅτε τὸ δεινταῖον μένος ἑνέκνυψε,

ἐκονομαχόν τοῦ ἡγεμοντος τοῦ Βυζαντίου,
πιστῶν ταράττοντες τὴν ἐνότητά.

Τούτων σὺ διήλεγξας καὶ ἐπετίμησας,
ὡς θεομάχον καὶ κήρυκα τῆς ἀσεβείας·
ὑπερβίας πείραν ἐγύρισας·

ὅθεν Χριστὸς σε ἀντημείφατο

καὶ ἴσως τὴν νῆσον ἐνέπλησας·

ὅν ἰκέτευσεν εὐσαι, τῶν παρίδων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

3. — Ἐπεὶ εἰμένας γενναίως ἠγωνίσθης·

ὅτε ὁ Ἀσιμέλιος τὸν ἐπεκράτησε,

τῆς βασιλείδος τῶν πέλων, τῆς οὐκουμένης,
ὁρθοδοξίας ὁ μακάριτος.

Πάτερ σὺ θεόφανες, τούτῳ ἀντίσθης,
ἐμπερίαν θεύρεστον, καὶ τῶν εἰκόνων,
διακρινούτων τὴν σκοπιμότητα.

Ὡς ἀγίως ὑπερέβης

καὶ δεξιῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν·

ὅν ἰκέτευσεν εὐσαι καὶ σωτῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

4. — Ὁ ἐναρέτως τὸν ὄραμον διανύσας,

εἶμα τῆς ἀσιμύσεως πέποις ἐλέπτους

καὶ τῶν Ἀγγέλων ἐβίβας, τὴν πεπτεῖαν·
θευδοξίας εὐλαε ἀνέστης.

Μένοντα τὸν τύραννον σὺ ἐπετίμησας,

τὴν τῶν εἰμένων ἀποσύνησιν, διαμυρούζας,
τῆς ἐμωπείας τὴν ὠραιότητα·

ὅθεν μετέστης εἰς οὐρανιον,

βασίλειαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·

ὅν ἰκέταί, Πάτερ, ἠντιμεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

- 168 -

Δόξα... Ἦχος Πλ. α'!

— Πάσας τὰς ἀρετὰς, ἐν σοὶ ἀντημάζω, μακάριε ἔσει·
 ψυχὴν καὶ σῶμα θεόντως κατεμύλωνας· καὶ σὺ δὲ
 ἀνεδείχθης ὀρίσσειας, ἀπερίτρεπτος, ἄγιε.

Τῶν πενήτων κατέστης ὁ ἡσυχρὸς, τῶν μοναχῶν
 ἡ καλλονή, ὁ ἱατρὸς τῶν ἀσθενῶν· τῆς εὐμνησίας τὸ
 ἔγκλεισμα, τῆς εὐσεβείας ὁ θεῖος διδάσκαλος, ἡ δό-
 ξα τῶν ὁσίων.

Τὸ μὲν παριέρων σου ἐκῆνος ἡ λαοδοσίμη ἐνε-
 κωλύθη, τὴν δὲ ψυχὴν σου τὴν ἁγίαν, ὁ Κύριος προ-
 σελάβετο, καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων, ἐν Παραδείσῳ ὑφραίνεται.

Ἄλλ' ὦ, μάκαρ Θεόφανες, ὡς παριστάμενος τῷ ἱερῷ,
 Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος αἵτησαι, ἐμπνεῦσαι τὴν
 εὐμνησίαν· καὶ ἵπκος γένηται ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 τῆς κρίσεως. —

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

— Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δεξάσο-
 μέν σε, εἰ πιστοὶ κατὰ χρεὲς, τὴν πάλιν τὴν ἄσειστον,
 τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγὴ προστασίαν, καὶ
 καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. —

ἡ Δοξολογία μεγάλη. κα. π. ἀναλόχως.

Ἡ ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ — εἰς τὸ Σάββατον καὶ Κυριακὴν —
 τελεῖται ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τῶν Προηγ. δώρων,
 ὁπότε· εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα... ἱστῶμεν στίχους 1' (10) καὶ
 ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὲς, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ γ'
 Προσόμοια τοῦ Τριψδίου, καὶ τοῦ Ὁσίου θ' δευτεροῦντες τὸ α'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

„Κοντάκιον· τῆς ἑσπέρης, μετέσπειν, τῆς περιόδου.

„Ἀπόστολος— Εὐαγγέλιον· τοῦ Ὁσίου.

„Σαββότεον καὶ ἑβδόμησων — Πέμπτης δ' ἑβδόμης Ματθαίου.

Εἰς τὰ Δίπτυχα. Μεγαλυνάριον.

— Χαίρεις ὁ ὑπέρμαχος αἰότητος,
τῶν εἰμωσμάτων, ἀνστηρέτατος ἐλεγκτής·
Σὺ τὴν λαοδομίαν πληροῖς ἐν ἐπιτομίαις,
Θεοφάνει, πλουσίως ἐν τῇ κοιμήσει σου. —

„Κοινωνικόν. «Εἰς μνημόσυνον.» Ἀπόλυσις.*

Σελ. — 127 —

ὑπὸ ἱερέως Γεωργίου Σ. Γραμμα.

— Ἀποστολία ἱερᾶς Παρασκευῆς.

Εἰς τὸν Ὅσιον καὶ Ὁμοσυνήν, Θεοφάνη,

τῆς Συγκλήτου, τοῦ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀγρῷ,

Μαοῦ αὐτοῦ νεμένει.

— Ἡμεῖς μέλη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, ἡ ἐβ' Μαρίνου, ἐν ἡ ἐνομιήν ἐν Λαμοδράμῃ, τῷ 815 ἢ 818 ὑπερόκειν ἔν, παρὰ Νικόλαο ἀνλοσυρότερο Βυζαντινῶν, τοῦ εἰσπραττάμενου.

— Ἡ ἱερὰ αὐτὴ Ἀποστολία, ἡ πέμπτη (5^η) καὶ ἑστέρη ὑπὸ τοῦ ἰδίου παιδεία καὶ χειρόγραφος οὕτω εἰσέτι, ἀφιεροῦται· εἰς τοὺς πνευματικούς μου Πατέρας καὶ Ποιμενάρχας· Ἰωαννὶν Καβίρητῶ καὶ χειροτονίαν· εἰ μοι ἐν Λαμοδράμῃ τῷ 1953, Ἰωαννῶν Χρόνη ἐπισκόπῳ Ἀλεξάνδρου 1967—1974, καὶ τῷ νῦν Μητροπολίτῃ Ἀλεξανδρουπόλεως—Τραπεζοπόλεως καὶ Λαμοδράμης, κ^α, κ^β, Ἀνδρίῳ Ρούσσα· εἰ δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀναδόχους ἐμοῦ· Ἀλέξανδρον, Παναγιώτην καὶ Ἀθανάσιον Ἀργυρίου.

ἐν Κομοτηνῇ τῇ α' Ἰουνίου 1988,
ἡμεῖς Θεοφάνη.

— Ἐννοήσαντες τοῦ ἱερέως· ἀρχόμεθα ἀναγνώσκοντες τὸν·
PMB! (142) Ψαλμὸν· «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσ.» Εἶπα·

— 2 —

« εἰς ἥχον δὲ ψάλλομεν τὸ: Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν· εἰσηγμένους ὁρπάμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
(Ζεφράκις). Μὴ στίχους· Εἰς τὸ β' (2^{ον}) — ἔξομολογεῖσθε
τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαθεύετε τὸ ὄππια τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

« εἰς τὸ γ' — Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου...

« εἰς τὸ δ' — Παρὰ Κυρίου ἔγενετο αὖτις καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄψι...

« τὸ ροπάρια ἤχος δὲ « Ὁ ψωδὴς ἐν τῷ Στιμῶ... »

« τῷ Θεῷ

— τῶν Παραδόσεων κατὰ καὶ ἐπέτης,

ὁ τῶν εἰκόνων τῶν ἁγίων Προστάτης.

τῶν μοναστῶν τὸ κλέος, ἑυμαθείας φωστὴρ.¹

ἡμέρον, ὃν ὑπερίστος, ἐν θαυμαστάκῃ τελευτῇ.

πλοῦτος χαρισμάτων εἰ καὶ πηγὴ θαυμασιῶν.

καὶ νοσημάτων ἔστι ἰατρός,

ὁ Θεοφάνης, ὁ φύλαξ τῆς πίστεως.

« τῇ Καμαριώτισσι Δικίῳ.

— Δόξα... καὶ νῦν...

— τῇ ἐκτενέστῃ ἡμῶν ἀνμνησκῶν,

τῇ θαυματόβρυτον εἰκόνα τιμῶμεν.

τὰς προσευχὰς εἰσακούσας, Ἀγνή, τῶν πιστῶν,

πρόσδεξαι τὰς ἑυσείας τε καὶ εὐχὰς ταπεινοῦ ἑμοῦ.

αἰτεῖσαι πρὸς Κύριον, δοῦναι τὸν πλοῦτον.

καὶ τῇ εἰρήνῃ βράβευσον ἡμῖν,

ἀχρὶ αἰῶνος, σεπτὴ Καμαριώτισσα.

« Ο Ν (50) ψαλμός: « Ἐλθέσόν με, ὁ Θεός... » καὶ ὁ Κανὼν,
ποίημα ἱερέως: Παλαμῶ Γιωργίου τοῦ Ἰωάννου. Οὐκ Ὀμοσευτικὸς:

« Θεοφάνους, μελετήσας τὸν βίον, ἀναφωνῶ
ἕμνον. Γ. (Γιωργίος) Δ. (Ἰωάννης) Ε. (Παλαμῶς) » 1987.

1. (3η) — ἐνδεῶν ὁ δασκός. — (7η) — ἐνδεῶν ὁ τραγῶν.

ὡδὴ α! ἤχος δ! —3—

Ὁ ἕρμος: «Ὑψὴν διεδύσας.»

ὕδροπαρια:

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...

— **Θ**εόφανες, ἔσσι, ἐπὶ γῆς, ἔσσι σου τὸν βίον, διανύσας ἐν ἀρετῇ καὶ εἰς οὐρανὸν ἐναπεβλέπων, ἡν ματαιότῃ καὶ κόσμῳ ἀπέφυγες.

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

— **Ε**κὼν καταλίπεις τὰς κοσμικὰς, ἡδονὰς τοῦ βίου, καὶ τὰ πλῆρη καὶ τὰς τιμὰς, καὶ ὡς ἐρημίζῃς ἐν μονάσῃ, τοῦ Παραδείσου οἰκίῳ γεγένῃσαι.

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

— **Ο**μόφρων δὲ σὺς προορισμῷ, καὶ ἡ σοῦ συμβία καὶ παρθένης ἡ Μεγαλὴ*, μονάσασα ἑλὼς ἐν ἀρετῇ, καὶ εἰς εὐσέβειαν Χριστοῦ ὀνομάζεται.

— Δόξα...

— **Φ**ωτίξων, ἐλέγχων καὶ νομιζῶν, καὶ διακρύπτων ὁκλειὰς ὑποταγὰς, Χριστὸς ὁ ἀσκήτων παραδείσις, ὁ εὐδοξίας καὶ τῆς καὶ νῦν. ἀκριβέστατος.

— **Α**κλόνητος εὖλος τῆς ἀσκητῆς καὶ τῆς εὐδοξίας Παραδόσεως καὶ Τραπῆς, τῆς ὁμοιοῦσας ἡμῶν, ὡς τῶν ἁγίων ὑποκόντων ὑπέρμαχος.

(ἢ τὸ ἐξῆς. Θεοτοκίον.)

— **Α**γγέλων ἡ δόξα ἐν οὐρανῷ, καὶ ἡ προστασία τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, Πανάχραντε Ἰέρη Θεομήτορ, εἰς τὴν εὐδοξίαν πίετιν με στήριζον.

ὡδὴ γ!

Ὁ ἕρμος. — «Οὐρανίας ἀψίδος...»

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, ...»

— **Ν**εανίας τὸ σῶμα, εἰσέτι μακάριε, πρὸς δὲ τὴν σοφίαν πρεσβύτης, εὖ καταφαίνεσαι ταῖς ἐπιτηδεύμασι ταῖς σοῖς, καὶ ἀρεταῖς σου θεόφρων, μοναστῶν τὸ καύχημα γέγονας, ὅβριε.

* Περὶ τοῦ ὁσίου Μεγαλῶ. Ὁρα εἰς Σελίδα 16.

— 4 —

— Ἀγε τοῦ Θεοῦ...

Οὐρανίους θαλάμους, ἢ σοῦ ψυχῆ, ὅσει· καὶ ἐν Σαμοθράκῃ
τὸ σῶμα σου ἀνεπαύσατο· διὸ αἰτοῦμεν θερμῶς, τὰς Πασχαλῆς
ὑπάρτων καὶ ἡμῶν ἡν δέξιν, Πάτερ, εἰσαίμωσον.

— Ἀγε τοῦ Θεοῦ...

Υπερόσιος ἡμεῶν, Σιγριανῆς, ὅσει· ἡ μὲν ἔκκλησις
τιμῶν ἡν ὁμοθυμίαν σου· καὶ τοὺς ἁγῶνας τοὺς σοῦς, ὡς ἀδελφὴν
μετὰ δόξης· ἡ δὲ νῆσος τέρεται, Πάτερ Θεόφανες.

— Δόξα...

Σαμοθράκη γεραίρη, ἡν μνήμην σου, ὅσει· τὰς τοσαύ-
της σου πίστεως, καὶ τοὺς ἁγῶνας σου· καὶ ὡς προστάτην
ὑμῶν, καὶ ἐννοεῖ τὸν Δεσπότην, τῷ σε στεφανώσαντι δόξῃ μακά-
ρις.

— Καὶ νῦν...

Μεγαλύνω καὶ ψάλλω, καὶ ἀνυμνῶ, Ἀχραντε· ὡς ὁ Θεο-
φάνης προσπίπτω, καὶ κατασκιάζομαι· ἡν ἡν θαυμασίων πη-
γὴν, ἡν ἱερὰν σου εἰκόνα· τὸ σεπτὸν ἀγαθόν, ἡν θαυμασιώ-
τισαν.

— Διάσωσον, ἐκ τῶν παγίδων, τοὺς δούλους σου, Πάτερ· ὅτι πάν-
τες, εἰς τὰς πρεσβείας σου ἀποβάλλομεν· ὡς ἔχω, ἡν πρὸς τὸν Θεὸν παρ-
ρησίαν.

— Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγον, τὸν λόγον ἀνεμνηνέντως, ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν, τεκοῦσα δυσέωπτησεν· ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.
καὶ Δέσεις. Ἐκφώνησεις.

καὶ Κάνισμα· Ἦχος β'.

— Πηγὴν δωρεῶν, ἰάσεις ἀναβρύουσα,
πατρὸν ἱατρὸς, κατέστης ἡ, Θεόφανες,
διὸ καὶ βοῶμεν σοι· Χριστὸν τὸν Δεσπότην ἡκέτενε·
καὶ τῆς γέννης τῆς φεβρίας, πυρρώσῃ ἡμᾶς, ὡς πομπεύοντες.

ὦ δὴ δ! Ὁ θείριμός. «ἐίσκηψα, Κύριε, τὴν...»

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

— **Ε**ν τῇ νήσῳ ἰὼν πάροις, τοὺς ἐν ἁσθένειᾳ ἐσὶ πρὸς ἐκρίβον·
καὶ δεόμενος, μακάριε, τὰς ἰάσεις ταχέως ἐλάμβανον.

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

— **Λ**εοντίου δυσέβειαν, τῆς ὀρθοδοξίας τὸν μαρότατον·
πάτερ, ἡ πλεῖστα ὀρθότατα, καὶ ἡμῶν ἐπιτῶν παραδόσεων.

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

— **Ε**ξορίαν ὑπέμεινας, καὶ ταπαινωρίας, Πάτερ Θεόφανες·
εἰς παράδεισον ἐκένωσας, ἀκινύζων Χριστοῦ τὴν λαμπρότητα.

— Δόξα...

— **Τ**ῶν ἀγώνων σου ἔλαβον, τὸν τοῦ ἀληθοῦτος δέξασαι στέφανον·
μετ' ἀγγέλων νῦν ἐνφραίνεσαι, καὶ ἡ δόξα σου εἰς ἀκατάληκτον.

— Καὶ νῦν...

— **Η** εἰκὼν σου, Πανάχραντε, τῆς Θεομαρτυρίας ἡ δαμα-
τόβρυτος· Ἰσακράτην ἐπεσκεψάτο, καὶ προσένηκε θεῶν σου ὄ-
νομα.

ὦ δὴ δ! Ὁ θείριμός. «Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς...»

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

— **Σ**τήριξον ἡμᾶς, σοὶς εἰχαῖς, Πάτερ Θεόφανες· ἐν τῷ κη-
ρύγματί σου τῷ ἀληθεῖ, ἵνα πρὸς πίστιν, ὀρθὴν κατὰ ὀρθοῦ-
— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ... μεδα.

— **Π**αντας ἡμᾶς, περιερούρησον, Θεόφανες, ἐκ τῶν βε-
λῶν καὶ παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ περὶ πάντων, εἰρήνην αἰεὶ αἰτήσασθαι.

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

— **Σ**υδένος ἀρραγές, ἐν ἀγῶνι σου ἐπέδειξας· καὶ κατασχόνον-
τας ἐν τοῖς δυσέβεις, ἡμιονομάχους, τιμὴν εἰκόνων κηρύσσοντας.

— Δόξα...

— **Τ**ήρησον ἡμᾶς, εἰς ἐνότητά, Θεόφανες· καὶ τοὺς τιμῶντας
τὴν μνήμην σου, σοφέ, καὶ ὑπὲρ πάντων, τῷ Δεσπότῃ σου ἱκέτετε.

— 6 —

— Καὶ νῦν...

Οἰκτιρον ἡμᾶς, τοὺς ὑμνοῦντας, Πανύμνητε· καὶ ἐξ ἐνδράς τοῦ ποτηροῦ, καὶ ἀλλοτρίου· ἡμᾶς ἁγὰν ἐξέλασον.

Ὡδὴ 5! — Ὁ εὐρισμός. «Τὴν δέξιν ἐκχεῖ πρὸς Κ.»

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Νερίκηνται παρὰ σοῦ οἱ βλάσφημοι, οἱ ἀρνηταὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων· διὰ σοῶν συνρημάτων καὶ πέγων, καὶ ὅ τιμή διαβαίνει ὡς ἔρησας· εἰς πρότυπον καὶ εἰς Θεόν, παντεπὶς δὲ αὐτοὺς ἐξωστράκισας.

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Βραβεῖα παρὰ Χριστοῦ ἀπέσπασες, ὡς αὐτοῦ τερῶν ὁρὰς παραδόσεις· ὅτι ἁγίων εἰκόνων ἡμῶντης, καὶ πακοδόξων δυσέβειαν ἠεργῆας· καὶ εἰλησας ὡς ἀριστεύς, αὐτοῦ καὶ ὁσίου τὸν εὐτέραν.

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

Μέτενε, ἐκτενῶς πρὸς Κύριον, ἐξ ἡμῶν παρακαλῶν καὶ πρεσβευῶν· ὅτι δέησεις δικαίου ἀκούει, ὡς καὶ πιστοῦ καὶ ὁσίου αἰτήματα· καὶ ρύσῃ ἡμᾶς ἐκ δεινῶν, καὶ θυραῖς, ὁ Θεός, ὡς φιάνθρωπος.

— Δόξα...

Οὔχ ἡμαρτε, ἄλλες τις ἡ, Κύριε, ὡς ἐμὲ εἰς τὸν ἐπίγειον βίον· ὡς Θεός τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, καὶ ὡς κριτὴς τῶν πάντων ἀδείμαστος· ἡς κρίσεως ἡς φοβεῖς, Θεοφόρους, πρεσβείαις ἐπέπεσον.

— Καὶ νῦν...

Νῦν πέπει, τῶν ἀσθενῶν τὸ ἄριστον, καὶ ἀδάπανον ἡμῖν ἰατρῆον· ἡμαρτωλίσσης ἐκκλόν σου, Παρθένε, ἣν προσκυνοῦντες ἐν πίσκει βούμεν σοι· αὐτοῦ μετὰ σου, ἁγὰν, τοῦ Υἱοῦ σου τὸ πλεῖστον ἔλεος.

Δ. ...· εἰς πρόσωπον τοῦ ἐν αὐταῖς,...

— 7 —

— Δεῖξω σοι, ἐν τῶν παγίδων τοὺς δούλους σου, Πάτερ, ὅτι πάντες
ἐν ταῖς πρεσβείαις σου ἀπεβλήσαμεν· ὡς ἔγωγ, τὴν πρὸς τὸν Θεὸν παρρησίαν. —

— Ἦχος α', ἡ διὰ λόγον, τὸν λόγον ἀνεμνηνεύτως· ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τεκεῖσα θυρώπησεν· ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν. —

ἠ Δέσεις· ἠ Μνημόνευσις. — Ἐκφώνησις· Ἀμήν.

ἠ Κοντάκιον. Ἦχος β'. — Αὐτόμελον.

— Τῆς ἐνσεβείας κανὼν· καὶ ὁριζοδοσίας διδάσκουσας,
τῆς διμνηθείας φωστήρ· καὶ στυγὴς ἐσθλῆς ἀκαόντης·
ὡς ἐνδείων καὶ ὁρραίων ὁδοτήρ, τῶν μοναστῶν ἡ μαλακὴ,
ἡ αὔρα τοῦ Πνεύματος· τὰς Λαοτικῶν καταδοξίας, ἀντίση-
σας ἐνδρασῶς· ὡς ὡς εἰμένον ὑπέρμαχος.
Πρόδεξαι ὑμνωδίας· καὶ θερμὰς ἱμεσίας· καὶ τῷ
Δεσπότῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ, (ταύτας) προσάγαγε. —

ἠ ὕμνος· τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν,
τοῦ δ'. Ἦχος:

— Ὁ δὲ νεότητές μου, πολλὰ πεπαιγμένον· ἀπ' αὐτὸς ἀντιπαθεῖ. (δὶς)

— Οἱ μισοῦντές σου, ἀσχετῶνται ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χάρις γὰρ. (δὶς)

— Δόξα Πατρὶ, ... « Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ἱερῶνται... »

— Καὶ νῦν... « Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβῶμι τὰ ἐπὶ τὰς χάριτες ρεύματα... »

ἠ Τὸ Προσκείμενον· Ἦχος Δ'.

— Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αἰνίου. (τρίς)

ἠ Εὐαγγέλιον. (Λευκὰ Κεφ. 5'. εἰς 17-23).

« Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινῷ... »

ἠ Ἦχος β'. — Δόξα... « ταῖς τοῦ σου Ὁσίου, πρεσβείαις, εἰ... »

— Καὶ νῦν... « ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν. »

ἠ Στίχος· Ὁλεῖται· Ὁλεῖσόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔ-
λεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον
τὸ ἁνόμεμά μου.

—8—

καὶ τίς ἔχον ^αβ' τὰ παρόντα Προσόμοια· «Ὁμν' ἀποδέμεδα...»

— Ὅσιε Θεόφανες, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος· τὸ σεπτὸν σου σκή-
νωμα ἰὼδε ὑπερόχιος ἱναπέδεσας· Ἀρετὰς, Ὅσιε, καὶ παιῶν δι-
δάσκεις, τῶν ἐκόντων τῇν προσκύνειν· χρυσὸν καὶ ἄργυ-
ρον εὖν, τοῖς ἐνδέξει δένειμας· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι
ταῖς ἐνεργείαις μετέδωκας. Ὅθεν σου τῇν μνήμην, γεραί-
ροντες δοξάζομεν Χριστόν, ὃν παύρησ' ἰκέτευε, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

— Ἐκ τῆς Καμαριώσεως. Ὁμολογ.

— Χαῖρε, ἀειπάρθενε, τῆς ἑομοδράμης τὸ κλέος, προστασία
ἡμαρτε, ὑπεσφύρις αἰώνις, Καμαριώσεα· ταῖς βροτοῖς πάντο-
τε, δωρεὰς παρέχεις, τοῖς νοσέει τὰ ἰάματα, πληρὴ αἰένως,
καὶ πρὸς τὸν Υἱόν σου μεσίτρια· Ἀγγέλων ὑπέρχειν, καὶ
τῶν οὐρανῶν ἡ βασίλισσα. Θεία εὐλογία, τῶν πίστει προ-
σευκνούντων σε, Ἀγνή, ἐν παύρησ' οὖν πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

καὶ Ὁ Τερεὺς τὴν εὐχὴν: «Σῶσον, ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...»

καὶ τὸ: «Κύριε ἐλέησον.» (12^α) — Ἐυφώνησις: Ἀμήν.

καὶ αἱ ἰσδαί: ζ', η' καὶ θ'!

καὶ ὡ δὴ ζ'! — ἑὶρμός: «Οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ...»

— Ἀνε τοῦ Θεοῦ...

— **Α**ρωγόν σε καὶ εὐπλοῦν, ὦ Θεόφανες, εὐρεν, ἡ εὐ-
κατεία Χριστεῶν, τιμῶσα τοὺς ἀγίους, τῇν μνήμην σου
γεραίρει, εὐφηνόουσα καὶ φάλασσεα ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, θεός,
εὐλογητὸς εἰ.

— Ἀνε τοῦ Θεοῦ...

— **Ν**ομικῶς κατοχύρωσας, ὦ Θεόφανες πᾶτερ, εὐλογίαν
σεπτὴν· ἡ δόξα διαβαίνει, εἰς πρόσωπον ἁγίου, ὃ σκεπόμεν γεραί-
ροντες· ὡς οἱ Πατέρες ἡμῶν, τρανῶς ἀναβοῶσιν.

— Ἀνε τοῦ Θεοῦ...

—9—

— **Α**γιώτατον εκήνης, λαμοδράμην δεχθεῖσα, ἐν εὐλογίαις πολλαῖς· χαρίτων δαμασκίω, δαυριάνων ἐξαισίω, καὶ ἐμαίεσιν πληρούμεθα. Ὁ τοῦ Θεοῦ Πατὴρ, Θεός, εὐλογητός εἶ. —

— Δόξα...

— **Φ**ωτεινὴ διαρκία, κατεχρώσας, Πάτερ, τοὺς ἀρνητὰς τῶν σειπῶν, εἰκότων τῶν ἁγίων, Χριστοῦ καὶ Θεοτόκου, εἰς τιμῶν· καὶ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός, εὐλογητός εἶ. —

— Καὶ νῦν...

— **Ὡ**πανύμνητε Μητήρ, ἀμειβία τὸν βίον, ἐνδοσπανήσας πολλῇ· ἡμέτης τοῦ Υἱοῦ σου, ἀρεταίωσιν καὶ βρωῶσι, μεταμέλειαν δόρνεσαι· ἵνα ἁγίως ὑμῶ, ἡν δόξαν σου, Παρδένε. —

« Ὡ δὴ η! — ἑρμός: « Τῶν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. »

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

— **Ν**ῦν μετ' Ἀγγέλων ἐν οὐρανοῖς συγχεύεις, μετ' ἁγίων καὶ Θεῶν ὑμνεῖσαι· καὶ δοξολογεῖσαι, θεόφαντες τρισάκναρ.

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

— **Ὡ**ς ἀριετέα καὶ μαχητὴν, στεφανοῖ σε, ὁ Χριστός, ὁ θεόφαντες Πάτερ· καὶ μακαριεὶς εἶ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

— Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...

— **Υ**περορίαν εἰς λαμοδράμην ὑπέερες, καὶ τὸ σπῆντος ἐν αὐτῇ ἀποδέσας, καὶ ταῖς εὐλογίαις, πληρεῖς αἰ, πλουσίως.

— ἐὺλογεῖμεν, Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

— **Μ**εμνημένος ταῖς ἀρεταῖς ἐν τῷ βίῳ, καὶ τὸ σχῆμα τῶν Ἀγγέλων ὑπέδυσ· νῦν εἰς βασιλείαν, Χριστοῦ Παρακαλεῖσαι.

— Καὶ νῦν...

— **Ν**ῦν ὡς Παρδένον καὶ Ἀγνήν καὶ Σπντέρα, ἐνσεβῶς με-
διδόσμεν ἐν ὕμνοις· καὶ ὑπερυμνοῦμεν, εἰς ἕκαστον, εἰς αἰῶνας. —

— — 10 —

— Ὡδή 8! — ἑορμός: «Κυρίως, Θεοτόμον...»

— Ἁγίε τοῦ Θεοῦ...

Ορῶντες σου τὸν βίον, καὶ ὁμιλοῦντες, ὑπὲρ ἐμῶν, Πάτερ.

Θεός σου· χριστιανῶν αἱ πορεῖαι, σὲ μακαρίζουσιν.

— Ἁγίε τοῦ Θεοῦ...

Νοσοῦντων, ἰατροῦν, εὐρε καὶ προστάτην, ἡ Σαμουράνη καὶ θεῶν διδάσκαλον· ὑπὲρ τῶν ἐκ τιμῶντων, ὅσκι, πρέσβευε.

— Ἁγίε τοῦ Θεοῦ...

Γενναίως, ἡγωνισθῆς, ὑπὲρ ἑμῶν, καὶ Λεοντίου τὰ βέλη ἐκτέμνωσας· διὰ ἐπέρχων σου, Πάτερ, τούτων ἐκτέμνωσας.

— Δόξα...

Πλάσθητέ μοι, ὦ Πάτερ, τῶν ἀντιπάλων μου, καὶ ἁμαρτιῶν μου, τὰ πάντα ἐκράντισαν· πρὸς ἐκ βίῳ καὶ στενάχω, πνεύματι δώρησαι.

— Καὶ νῦν...

Πατήνην, ὦ Πατέρ, ἐκτέμνω, ἐν τριουμφίαις τοῦ βίου μοι δώρησαι· ἵνα ὑμῶν καὶ δοξάσω, καὶ μεγαλύνω σε.

— Ὡς ἐπὶ τὸν Θεόν.

— Ὁ Θεός σου ὡς ἐκτέμνω, μακαρίζεις ἐν τῇ Θεοτόκῃ, ἡν ἀντιπάλων καὶ παναμύμητον, καὶ ὁπίσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· τῇν ἐκτέμνω τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοῦντες ἀντιπάλων τῶν Λεοντίων, τῇν ἀδελφότητος, θεῶν λόγον τεμνῶν, τῇν ὅπως Θεοτόκῃ, σὲ μακαρίζουσιν.

— Μεγαλυνάριον· δις ἀντιπάλων ἐν ἐκτέμνω.

— Χαίρεις ἐκτέμνω ἀντιπάλων, τῶν ἐκτέμνω καὶ ἀντιπάλων ἐκτέμνω· ἐν τῇ Σαμουράνῃ, πατρὶς ἐν ἐκτέμνω, Θεοτόκῃ, πνεύματι ἐκτέμνω καὶ ἐκτέμνω σου.

— Χαίρεις ἀντιπάλων τοῦ Χριστοῦ, αἱ πνευματικοὶ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐκτέμνω· αἱ τῇ Σαμουράνῃ, ἐν ταῖς ἐκτέμνω, ποσὶν ἡμῶν ἀντιπάλων, ἐκτέμνω —

— μενοί.

— Ὡς ἐκτέμνω ἐκτέμνω ἀντιπάλων, φάλαγγα γενναίων τῶν ἀντιπάλων ὑπὲρ Χριστοῦ· αἱμασι φουξάντες ἐν τῇ Σαμουράνῃ, ἐκτέμνω δὲ πατέρων, μὴ ἀντιπάλων.

— Σαμοδράκῃς ἡέσου γένους παμαρῶν, καὶ τῆς πόλεως Μάκρης,
μέγα καὶός τε καὶ φρουρός· καὶ τῶν ἀσθενούντων ἰατροὺς τε καὶ
ῥύσας, τοὺς πέντε μεγαθύλους, ἀνεστησίωμεν. — *

— Ὑμῶ ἐπιστέπριαν προσεβλή, ἡνὶ ὑπὸ Ἀγγέλων ὕμνουμένην ἐν
οὐρανῷ, ἡνὶ ἐπὶ υἰμάτων ἐκλάσσειν ἀσχιδεῖσαν, ἡνὶ δέσποιναν
τοῦ κόσμου, ἡνὶ ἡμαρτωλίσσαν. —

— Ἀεπλε, ἀμάλυντε καὶ Ἀγνή, εἰς ἐσὺ εἰκόνα, ἐπιστέπριαν
ἡνὶ προσεβλή. ἡνὶ διασευδεῖσαν ἐν ἡνὶ ἐκτορεμάχων, ἐν πί-
ετι προσωνοῦντες, σὲ μεγαθύμον. —

— Ὁρῶμεν ὑπέρμαχον κραταίαν, ἡνὶ ἡμαρτωλίσσης, ἡνὶ
εἰκόνα ἡνὶ ἱερῶν. ἡνὶ θαυματουργοῦσαν σημείοις ἀενάως,
καὶ φύλακα τῆς ἡέσου, ὄντα ἀκσίμητον. —

— Πᾶσαι ἡνὶ Ἀγγέλων αἱ στραταὶ, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀπο-
στόλων ἡ δωδεκάς· εἰ ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβίαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. — **.

— Ἀμήν. — «Ἄγιος ὁ Θεός...» (τρὶς) — Ἀξία — Παναγία Τριὰς Ἀξία...
«Πάτερ ἡμῶν...» — Ὅτι σὺ εἶσιν ἡ βασιλεία τῶ Πατρ... Ἀμήν.

— Ἀπολυτίκιον. — Ἦχος Δ. δ!

— Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος·
τῶν μοναστῶν ἡ καλλογὴ, εἰς Σαμοδράκην ἐνδέτεις ὅσιον
ἐκλήνωμα· Θεόφανες σοφέ, ὑπὲρ εἰκόνην ἁγίων ἠδῆπας, θεία
δυνάμει ῥυσθείς. Πρεσβευέ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-

— Εὐλίσσον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου. κατὰ ^{μῶν}

— Μνημόνευεις... «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός...» Ἀμήν.

— Ἀπόλυσις. — Πρὸ τῶν: «Δι' ἐυχῶν...» ψάλλομεν τὰ